

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในอดีตการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ซึ่งแต่เดิมมิได้เกี่ยวข้องกับระบบธุรกิจโดยตรง เพราะจุดประสงค์สำคัญของนักท่องเที่ยวเพียงต้องการพักผ่อนหลังจากประกอบภาระงาน แต่เมื่อจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น เศรษฐกิจเจริญก้าวหน้ามากขึ้น การดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มนุษย์มีภาระหน้าที่หรือกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดความต้องการที่จะท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน ประกอบกับการคมนาคมและระบบการขนส่งที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การเดินทางมีความสะดวกและรวดเร็วขึ้นกว่าในอดีต ส่งผลให้การพัฒนาและขยายแหล่งท่องเที่ยวจึงไม่ได้เป็นเพียงการสนองความต้องการของจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่จะเป็นการประกอบการณ์ที่เป็นไปในรูปของระบบธุรกิจโดยตรง ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และความร่วมมือระหว่างประเทศ

การท่องเที่ยวนับว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของโลก ซึ่งได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในทั่วทุกภูมิภาคของโลก ในปี พ.ศ. 2483 จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกมีจำนวนเพียง 25 ล้านคน และเพิ่มขึ้นถึง 846 ล้านคนในปี พ.ศ. 2549 องค์การการท่องเที่ยวโลก (United Nations World Tourism Organization หรือ UNWTO) ได้มีการพยากรณ์ไว้ว่าในปี พ.ศ. 2563 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าของปัจจุบันคือมากกว่า 1,500 ล้านคนทั่วโลก ซึ่งในอนาคตการพักผ่อนด้วยการท่องเที่ยวจะกลายเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อชีวิตของมนุษย์ในยุคโลกาภิวัตน์ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552) สำหรับในประเทศไทยการท่องเที่ยวได้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวของโลก ซึ่งจะเห็นได้จากข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2552 จำนวน 14,419,841 คน และในปี พ.ศ. 2553 จำนวน 15,936,400 คน เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,516,559 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.63 (กรมการท่องเที่ยว, 2553) ส่งผลให้ปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนับเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูง และมีบทบาทความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างงาน และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง รวมไปถึงการค้าและการลงทุน นอกจากนี้เมื่อประเทศไทยประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ สามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ในเวลาที่รวดเร็วกว่าอุตสาหกรรมภาคผลิตและบริการอื่นๆ

ข้อมูลจากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวประจำปี พ.ศ. 2554 พบว่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นหนึ่งในจังหวัดอันดับต้นๆ ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว โดยจากจังหวัดทั้งหมดของประเทศไทย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจังหวัดอันดับที่ 4 ของประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว (ผู้จัดการออนไลน์, 2555) เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์อันเก่าแก่และยาวนานประกอบไปด้วย วัดและโบราณสถาน อาทิเช่น วัดไชยวัฒนาราม

วิหารพระมงคลบพิตร พระราชวังหลวงหรือพระราชวังโบราณ รวมถึงโบราณสถานต่างๆ ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์อีกจำนวนมาก นอกจากนี้จังหวัดพระนครศรีอยุธยายังเป็นจังหวัดที่มีแม่น้ำสามสายล้อมรอบและไหลผ่านในจังหวัด ประกอบไปด้วย แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำลพบุรี ทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถมีได้หลากหลายมากกว่าจังหวัดอื่นๆ คือ การท่องเที่ยวตามริมแม่น้ำเพื่อศึกษาประวัติศาสตร์อันเก่าแก่และยาวนาน ตลอดจนชมทัศนียภาพและความเป็นอยู่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ตามริมแม่น้ำสายต่างๆ ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับการท่องเที่ยวโดยทางเรื่อนั้นเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพราะนอกจากนักท่องเที่ยวจะได้เห็นความเป็นอยู่ของคนในชุมชนริมแม่น้ำแล้วยังเป็นการศึกษาข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ของสมัยกรุงศรีอยุธยาอีกด้วย โดยนักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวทางน้ำเลียบบชายฝั่งรอบเกาะเมืองโดยการเช่าเหมาลำเรือหางยาว หรือใช้บริการเรื่อนำเที่ยวที่ผู้ประกอบการด้านที่พักหรือร้านอาหารจัดเตรียมไว้บริการให้กับนักท่องเที่ยว (สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2555) การท่องเที่ยวทางเรือหรือการท่องเที่ยวทางน้ำจึงเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอีกแบบหนึ่ง ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้พบเห็นบรรยากาศที่แปลกใหม่และไม่คุ้นเคย เป็นการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวตื่นตาตื่นใจกับทัศนียภาพและความงดงามของทิวทัศน์ตามธรรมชาติ ชมวิถีชีวิตชาวบ้านและชื่นชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง ประกอบกับบรรยากาศที่อยู่ใกล้ชิดกับสายน้ำ ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกผ่อนคลายและเพลิดเพลินโดยไม่รู้ตัว

การที่นักท่องเที่ยวจะเลือกเข้าไปเยี่ยมชมในแหล่งท่องเที่ยวใดนั้น แหล่งท่องเที่ยวนั้นจะต้องมีความดึงดูดใจและความน่าสนใจอยู่ในระดับที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวได้ พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยนักท่องเที่ยวเริ่มหันมาให้ความสนใจกับชุมชน มรดกทางวัฒนธรรม คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องปลอดภัย สะอาด มีการรักษาสภาพแวดล้อม และใช้สื่อสารสนเทศในการท่องเที่ยวมากขึ้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554, หน้า 1) ซึ่งการสำรวจศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวจะทำให้ทราบถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดใจ รวมทั้งความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ด้วย นอกจากนี้กิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวยังถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ เพลิดเพลิน และมีความสุขจากการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและเดินทางมาท่องเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต รวมถึงมีการบอกต่อหรือแนะนำให้เพื่อนหรือคนรู้จักอื่นๆ ได้เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้นด้วย ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกต่อเศรษฐกิจของชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงของแหล่งท่องเที่ยวนั้น

จากประเด็นดังกล่าวมาข้างต้นทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะสำรวจศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และพฤติกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในอนาคตในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตลอดจนการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการในการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำโดยการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว และนำไปสู่ความตั้งใจเดินทางมาท่องเที่ยวอีกในอนาคต ซึ่งจะส่งผลต่อเศรษฐกิจและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในอนาคตในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการในการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน
4. เพื่อหาแนวทางกำหนดกลยุทธ์การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำถามการวิจัย

1. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่สอดคล้องต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำ พฤติกรรมการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำ และ ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำ มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในอนาคตในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. แนวทางการบริหารจัดการในการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน เป็นอย่างไร
4. แนวทางการกำหนดกลยุทธ์การท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการดำเนินโครงการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยแบ่งออกเป็น

1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยจะศึกษาประเด็นด้านทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำ พฤติกรรมการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำ ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำ ความตั้งใจท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในอนาคต และลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยจะศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

- 1.2.1 สถานการณ์การท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำ
- 1.2.2 การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว
- 1.2.3 การบริหารจัดการด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว
- 1.2.4 การบริหารจัดการด้านการตลาดของแหล่งท่องเที่ยว/ผู้ประกอบการ
- 1.2.5 การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- 1.2.6 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในอนาคต

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา ในการวิจัยเชิงปริมาณคณะผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ทักษะต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเลยบแม่น้ำ ประกอบด้วย กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมทางประวัติศาสตร์ กิจกรรมทางศาสนา/ความเชื่อ และกิจกรรมกึ่งนิเวศ

2.1.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเลยบแม่น้ำ

2.1.3 ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเลยบแม่น้ำ เป็นการประเมินทัศนคติและระดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวเลยบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว และด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยว

2.1.4 ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ครัวเรือนต่อเดือน และที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของนักท่องเที่ยว

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความตั้งใจท่องเที่ยวเลยบแม่น้ำในอนาคตของนักท่องเที่ยว

3. ขอบเขตด้านพื้นที่การวิจัย ขอบเขตของพื้นที่การวิจัยในครั้งนี้ คือ แหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำลพบุรี ซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงเกาะเมือง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คณะผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

4.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเลยบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเลยบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนจึงใช้การคำนวณหาขนาดตัวอย่างจากสูตรกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

4.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) โดยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวก (Convenience sampling) กับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเลยบแม่น้ำทั้งเรือขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

4.2.1 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มผู้ประกอบการเรือนำเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบการ/ผู้บริหารโรงแรมและร้านอาหารที่ให้บริการเรือนำเที่ยว จำนวน 10 คน (2) กลุ่มบุคลากรหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน (3) กลุ่มชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในท้องถิ่น จำนวน 5 คน (4) กลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 5 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 25 คน

4.2.2 วิธีการสุ่ม ใช้วิธีการสุ่มแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) ได้แก่ วิธีการสุ่มแบบใช้วิจารณญาณ (Judgemental sampling) จากกลุ่มบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเลยบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและมีคุณสมบัติเหมาะสมในการให้

ข้อมูล และวิธีการสุ่มแบบก้อนหิมะ (Snow ball sampling) โดยให้ผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลแนะนำบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมที่จะให้ข้อมูลได้จนครบตามจำนวนที่กำหนด

4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา โครงการวิจัยนี้มีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม 2554 ถึงเดือนมีนาคม 2556

สมมติฐานการวิจัย

1. ทศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในอนาคตในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในอนาคตในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. ทศนคติต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำมีผลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในอนาคตในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความตั้งใจท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในอนาคตในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวหรือความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำรอบเกาะเมืองในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยสามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้ โดยพิจารณาใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว และด้านการจัดการการท่องเที่ยว

ทศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมที่สนใจกระทำในระหว่างการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำรอบเกาะเมืองในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมทางประวัติศาสตร์ กิจกรรมทางศาสนา/ความเชื่อ และกิจกรรมกึ่งนิเวศ (เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เสริมแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น การชมทิวทัศน์ การล่องเรือ/ขี่จักรยานท่องเที่ยว)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำ หมายถึง การเดินทางของนักท่องเที่ยวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลและ/หรือเพื่อได้รับความเพลิดเพลินจากการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโดยใช้บริการเรื่อนำเที่ยวขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่

ความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคต หมายถึง แนวโน้มพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซ้ำอีกในอนาคต ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ดีในอดีตของนักท่องเที่ยวรวมถึงการแนะนำหรือเชิญชวนบุคคลอื่นให้มีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเลียบบแม่น้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้วย

นักท่องเที่ยว หมายถึง ชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน และได้ทำกิจกรรมท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำโดยล่องเรือเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำลพบุรี

แหล่งท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำ หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปเที่ยวชม เช่น โบราณสถาน วัด โบสถ์ ตลาดน้ำ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำลพบุรี บริเวณเกาะเมืองในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตัวอย่างเช่น วัดไชยวัฒนาราม วัดพุทไธศวรรย์ วัดพนัญเชิงวรวิหาร รวมถึงตลาดน้ำกรุงเก่าวัดท่าการ้องและบ้านเรือนของชุมชน ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวและชมทัศนียภาพโดยใช้บริการเรือนำเที่ยว

การบริหารจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง การดำเนินงานเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำของกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และชุมชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในด้านต่างๆ ได้แก่ (1) ด้านสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว (2) ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว (3) ด้านการตลาดของแหล่งท่องเที่ยว/ผู้ประกอบการ (4) ด้านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์การท่องเที่ยว หมายถึง การกำหนดประเด็นหรือกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นในอนาคต ประกอบด้วย (1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (2) การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ (3) การกำหนดกลยุทธ์ (4) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (5) การควบคุมและประเมินผลกลยุทธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางการบริหารจัดการในการท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการภาคเอกชน และชุมชน เพื่อส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำเป็นที่รู้จักและมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
2. ได้แนวทางการกำหนดกลยุทธ์การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานเพื่อกระตุ้นความสนใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว เกิดความพึงพอใจภายหลังการท่องเที่ยว และมีความตั้งใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำอีกในอนาคต
3. เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจให้กับชุมชนและผู้ประกอบการที่อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยวเลียบบำเหน็จน้ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา